

Metsäkirkko

Pattijoen Metsäkirkko sijaitsee rauhallisessa metsämaastossa vajaan kilometrin päässä meren rannikolta. Valtatie 8:lta sinne on matkaa noin kolme kilometriä. Kirkon on rakentanut ja sen omistaa Partiolippukunta Tervastuli. Sanallisen esikuvansa *Metsäkirkko* on saanut Norjasta, missä näitä metsien keskelle rakennettuja hiljentymispaikkoja löytyy useampiakin. Suomessa niitä ei juuri muualla ole. Pattijoen Metsäkirkko toimii kesäisin *tiekirkkona*, jonne matkalaiset voivat poiketa hetkiseksi voimia keräämään. Metsäkirkko on siunattu käyttöön ja siellä järjestetään ympäri vuoden monia lämminhenkisiä tapahtumia, kuten kylärukouksia, häitä ja kastetilaisuuksia.

Kirkon historiaa

Partiolippukunta Tervastulen johtaja, Pattijoen seurakunnan nuorisotyön ohjaaja, Juhani Pyhtilä sai vuoden 1994 loppupuolella idean rakentaa partiolaisten vanhasta kämpästä leirikirkko. Alun perin tämä kämppä-rakennus oli ollut seurakunnan kanttorilan vanha riihi, joka vuosina 1974-75 kunnostettiin partiolaisten yöpymispaikaksi. Myöhemmin alueelle kuljetettiin myös pappilan vanha riihi, josta rakennettiin partiolaisille uudet yöpymistilat. Vanha partiokämpä jäi näin vähemmälle käytölle.

"Ajatuksena oli rakentaa *elävän tulen, veden ja valon kirkko*, ja sellainen siitä todella tulikin", kertoo Juhani Pyhtilä.

Kirkon rakentaminen aloitettiin kesäkuussa 1995. Kahdeksan aikaan aamulla rakennustyömaalle saapui yhdeksän 16-vuotiaasta vaeltajatyttöä, eli ryhmä Salamannerit, ja kaksi aikuista miestä - sekä tietysti sääsket. Sukupuolestaan huolimatta "Salamannerit" olivat erittäin innostuneita tulevasta urakastaan.

Kaikki alkoi perustusten tekemisestä. Se olikin rakentajille juhlallinen tilaisuus, sillä perustukseen muurattiin Pattijoen seurakunnan nimikkolähetin, Tuula Tötterströmin, Zairaissa käyttämä Raamattu.

Kun kirkon ulkoiset puitteet oli saatu valmiiksi, työtä jatkettiin sisätilojen viimeistelyllä. Kirkon kalusteisiin kuuluvat kirkonpenkit nikkaroitiin puusta, samoin saarnastuoli, joka sijoitettiin salin vasempaan nurkkaan. Luonnonvalo kirkkosaliin saatiin auringonsäteistä, jotka tulvivat esteettä alttarille rakennuksen suurista ikkunoista. Lukuisat kynttilät ja takassa loimuava tuli luovat pimeänä aikana oman elämyksellisen tunnelmansa kirkossa vietettäviin hetkiin.

Kirkkoon vedettiin myös vesijohto, jotta saataisiin puro solisemaan alttarille. Itse alttari rakennettiin kivistä siten, että päällimmäiseksi tuli laakakivi. Näin saatiin Raamatulle oma paikkansa. Alttarin luonnonläheisen ilmeen viimeistelevät ympäristöstä poimitut kukat ja vihreät kasvit.

Metsäkirkko siunattiin käyttöön Pyhän Ristin päivänä 14.9.1995. Siunaamisen toimitti

Oulun hiippakunnan piispa Olavi Rimpiläinen. Tilaisuuteen oli kutsuttu kaikki rakentamiseen osallistuneet sekä eri ikäiset partiolaiset vanhempineen. Partiolaisten mieltä lämmitti erityisesti piispan kaulaan kietaistu partiohuivi sekä hänen kertomuksensa omalta partioaipaleeltaan. Piispa kertoi, että hänen oma partionjohtajansa oli aina korostanut Uuden Testamentin lukemisen tärkeyttä. Joka kerta retkelle lähdettäessä yksi repun sivutaskuista oli varattu Uudelle Testamentille, jota partiolaiset sitten iltahartauden yhteydessä lukivat.

Tuli, vesi ja valo

Metsäkirkko on saanut useita arvokkaita lahjoituksia. Lippukunnan vanhimmat partiolaiset, Tervaskannot, lahjoittivat kirkolle Eino Tuomaalan valaman kirkonkellon sekä pienet virsikirjat, joihin on sisällytetty partiolaisten oma iltavirsi. Liisa Ingerttilä valmisti kirkon alttarille levitettävän vihkiryijyn, jonka värit toistavat tulen, veden ja valon teemaa. Liisa ja Juhani Pyhtilä ovat lahjoittaneet kirkolle Israelista tuodun ehtoolliskaluston. Malja ja lautanen on valmistettu hopeasta ja ne sopivat siroudessaan mainiosti Metsäkirkkoon. Teuvo Aaltonen puolestaan lahjoitti kirkkoon koraalikirjat ja Paula ja Pekka Heilala harmoonin.

Eira Päckilän omin käsin valmistaman ja metsäkirkkoon lahjoittaman juhlaiviitan vihreä pohjaväri kuvastaa kasvua, elämää ja toivoa. Samalla se symbolisoi nuoruutta ja iänkaikkista elämää. Viitan edustan sininen raita on jumalisuuden, viisauden, uskon ja totuuden symboli ja väri kuvastaa myös alttarilla virtaavaa vettä. Viitan selkämyksessä oleva kookas risti, jossa vaaka- ja pystysuorat leikkaavat, kuvaa maan ja taivaan kohtaamista. Viitan ylle puettavan stolan ruskeanharmaa väri puolestaan kertoo metsäkirkon ulkonaisesti vaatimattomasta muodosta. Stolan helmaan kirjottu liekki kertoo Jumalan ykseydestä, uskosta yhteen Jumalaan. Tuli viittaa myös Pyhään Henkeen.

Luonnonläheistä

Koska Metsäkirkko on siunattu käyttöön, siellä voidaan järjestää kirkollisia toimituksia. Siellä pidetäänkin ympäri vuoden pohjois-suomalaisille perinteisiä maallikkojohtoisia "kylärukkouksia", joihin kokoonnutaan hiljentyään ja kuulemaan Jumalan sanaa. Erityisissä tilaisuuksissa järjestetään ehtoollisia, joihin osallistuminen tällaisessa ympäristössä on todellinen elämys.

Kesäisillä luonnon kukilla koristeltu Metsäkirkko on ihanteellinen häiden pitopaikka. Myös talvisaikaan on vihkiminen siellä takkatulen loisteessa erityisen lämmin tilaisuus. Metsäkirkossa järjestetään usein myös luonnonläheisiä kastetilaisuuksia.

Partiolaiset käyttävät kirkkoaan ahkerasti sekä leiriensä aikana että juhlapäivinä. Tärkeimpiä tapahtumia lippukunnan jäsenille ovat lupauksen anto-tilaisuudet, joita vietetään kirkossa juhlallisesti vanhempien läsnä ollessa.

